

สภาพ ปัญหา และแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

Staes, Problems and Guidelines Inclusive Education School Office Nakhon Phanom

นิลลักษณ์ การสอน*

รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ**

ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน***

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการวิจัย 1) ศึกษาสภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม 2) เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอน สถานภาพการดำรงตำแหน่ง วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรวม และ 3) หาแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำนวน 362 คน จาก 181 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่า t (t-test) แบบ Independent Samples ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ สมมติฐาน F-test (One way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย
2. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน
3. ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการจัดการเรียนรวม มีความคิดเห็นต่อสภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่ควรได้รับการส่งเสริม ได้แก่ ครู และบุคลากรเข้ารับการอบรมพัฒนาด้านการศึกษาพิเศษ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เทคนิควิธีการสอน การสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และมีการวัดผล ประเมินผลที่หลากหลาย การนิเทศ และการเสริมแรงให้กับครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรวม

* ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

ABSTRACT

The purposes of this research were to : 1) investigate states and problems inclusive education school office Nakhon Phanom, 2) compare states and problems inclusive education school office Nakhon Phanom. By different school, status of tenure, major graduates and experience in inclusive, and 3) establish the guidelines inclusive education school office Nakhon Phanom The samples were 362 people School director and Teachers Responsible for Learning from 181 school. The research instruments were a set of questionnaires and a form of interviews. Statistics for data collection comprised percentage, mean, standard deviation and F-test.

The findings were as follows :

1. The states of the inclusive education school office Nakhon Phanom were at the overall level whereas the problems were as a low level.
2. The opinions of the school director and teachers responsible for learning inclusive education school office Nakhon Phanom were not different.
3. The opinions of the teachers responsible for learning by major graduates the inclusive education school office Nakhon Phanom as a whole and each aspect differed significantly at the .05 level.
4. The opinions of the teachers responsible for learning by experience in inclusive education school office Nakhon Phanom as a whole and each aspect differed significantly at the .01 level.
5. Guidelines for promoting inclusive education in schools. management course should also be encouraged teacher and staff participants develop special education, individual education plan, teaching techniques, for innovation research to develop learners with special needs. measure and evaluation diverse and reinforcement for teachers.

keywords : Inclusive Education

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 หมวด 1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือทางการศึกษา ระบบและรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพของแต่ละบุคคล มาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง (สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2551, หน้า 3-4)

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปี 2559 ปีแห่งความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความจำเป็นพิเศษ โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) เพื่อให้บุคคลที่มีความจำเป็นพิเศษทุกคนได้รับบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) โดยการคัดกรอง การประเมินความสามารถพื้นฐาน และส่งเสริมพัฒนาการบุคคลที่มีความจำเป็นพิเศษทุกคนให้มีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อให้บุคคลที่มีความจำเป็นพิเศษทุกคนที่อยู่ในวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพและเสมอภาค โดยการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) 3) เพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีความพร้อมในการดำรงชีวิต

ได้อย่างมีความสุขและสามารถประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา โดยจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ (Transition From School to work) (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2559, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพ ปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเรียนรวมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. การส่งเสริมการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. การส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. การส่งเสริมการจัดการเรียนรวมของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามที่เราวิเคราะห์เอกมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. การส่งเสริมการจัดการเรียนรวมของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรวมมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
6. แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เป็นอย่างไร

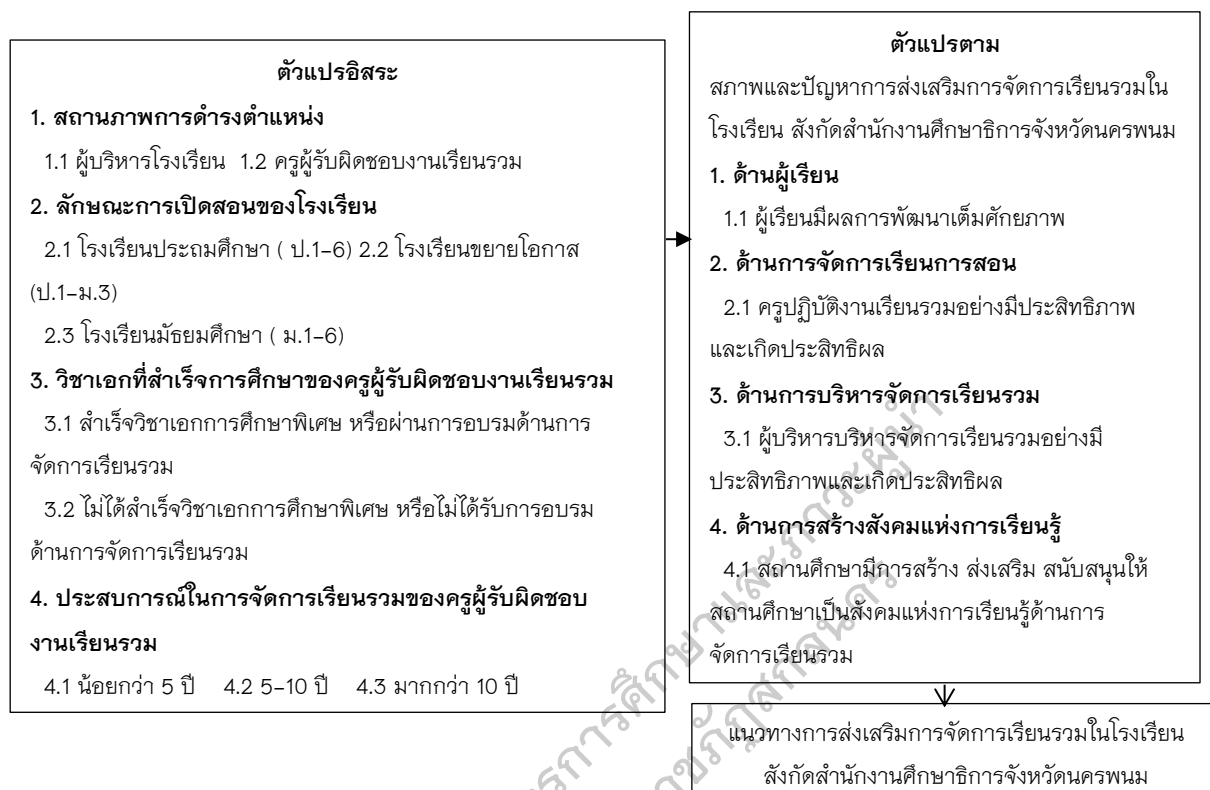
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมที่เราวิเคราะห์เอกมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรวมมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

6. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ที่มีลักษณะของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 674 คน จาก 337 โรงเรียน โดยจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ดังนี้โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 242 โรงเรียน โรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 56 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 39 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2556, หน้า 43) การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 362 คน จาก 181 โรงเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการจับสลากแบบใส่คืนดังนี้

2.1 จากโรงเรียนทั้งหมด 337 โรงเรียน ใช้เกณฑ์ร้อยละ 53.38 ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) จึงได้โรงเรียนประถมศึกษา

จำนวน 130 โรงเรียน โรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 30 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 21 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 181 โรงเรียน

2.2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม โรงเรียนละ 1 คน รวม 2 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น อย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 โรงเรียน

3. ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนแต่ละขนาดดังนี้

3.1 โรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 130 คน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำนวน 130 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 260 คน

3.2 โรงเรียนขยายโอกาส ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 30 คน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 60 คน

3.3 โรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 21 คน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 42 คน รวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวมแบ่งตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน จำนวน 362 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามใช้สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสภาพ ปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เพื่อใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะของการเปิดสอนในโรงเรียน สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม การสำเร็จการศึกษาของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิด 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านคุณภาพผู้เรียน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการบริหารจัดการเรียนรวม และ 4) ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert's Scale (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553, หน้า 71) มีลักษณะให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และคำแนะนำโดยเชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.30 – 1.61

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำนวน 35 โรงเรียน จำนวน 70 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยตัดข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.195 ออกไป แล้วนำข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ปรากฏแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.589 และดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับจริงไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำนวน 181 โรงเรียน จำนวน 362 คน ทั้งทางไปรษณียบัตรและดำเนินการส่งด้วยตัวเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าอำนาจจำแนก ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard Deviation) การทดสอบค่า t (t-test) แบบ Independent Samples และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม โดยรวมสรุปได้ว่า สภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวม อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมอยู่ในระดับน้อย
2. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า มีความคิดเห็นในสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอนในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอน มีความคิดเห็นในสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามลักษณะวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นในสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการจัดการเรียนรวม พบว่า ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม จำแนกตามลักษณะวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นในสภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวม โดยรวมและรายด้าน

อยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า การจัดการเรียนรวมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม มีสภาพ และปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศให้ “ปี 2559 เป็นปีแห่งความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ” ซึ่งในแต่ละโรงเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สู่การนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการไปปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐุมมาพร ล้อมลาย (2555, หน้า 61-64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านอื่นๆ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจาก เขตพื้นที่การศึกษาได้มอบนโยบายให้กับผู้บริหารโรงเรียนได้นำไปปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555, หน้า 179) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วม พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอนในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบสภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะของการเปิดสอนในโรงเรียน พบว่า ด้านผู้เรียนและด้านการบริหารการจัดการเรียนรวมไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านสังคมแห่งการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน โดยในด้านสภาพโรงเรียนประถมศึกษามีสภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมมากกว่าโรงเรียนขยายโอกาส อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนขยายโอกาสการจัดทำการวิเคราะห์ผู้เรียน การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ในระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียนขยายโอกาสที่ส่วนใหญ่จะขาดความพร้อมและทำได้ค่อนข้างยากกว่าการดำเนินการในโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555, หน้า 178) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากร และด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามสำเร็จวิชาเอกการศึกษาพิเศษ หรือผ่านการอบรมของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรวม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้ที่สำเร็จวิชาเอกการศึกษาพิเศษหรือผ่านการอบรม

โดยรวมจะมีสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้รวมมากกว่าคนที่ไม่ได้สำเร็จวิชาการศึกษาพิเศษและผู้สำเร็จวิชาเอก การศึกษาพิเศษหรือผ่านการอบรม โดยรวมจะมีปัญหาน้อยกว่าคนที่ไม่ได้สำเร็จวิชาเอกการศึกษาพิเศษหรือไม่ผ่านการอบรม ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจาก โดยส่วนใหญ่คนที่สำเร็จวิชาเอกการศึกษาพิเศษและผ่านการอบรมจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้รวมจึงสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้รวมได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษหรือไม่ได้เข้ารับการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555, หน้า 179) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารการเรียนรู้รวมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารการเรียนรู้รวมของโรงเรียนแกนนำ พบว่า ปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร คือ โรงเรียนมักจะปฏิเสธนักเรียนโดยให้เหตุผลว่านักเรียนเต็มแล้วไม่สามารถรับได้ และโรงเรียนไม่มีอัตราครูการศึกษาพิเศษเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มากขึ้น และปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม คือ ห้องเรียนมีความคับแคบแต่นักเรียนมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาการบริหารการเรียนรู้รวมของโรงเรียนแกนนำด้านอื่นๆ คือ ครูการศึกษาพิเศษยังไม่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูการศึกษาพิเศษ (พ.ศ.ศ)

5. เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้รวมของครูผู้รับผิดชอบงานเรียนรู้รวมทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จะมีสภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รวมมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ในส่วนปัญหาผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี จะมีปัญหาน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี อาจเป็นเพราะผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5-10 ปี ยังเป็นผู้ที่มีศักยภาพและยังมีจิตสำนึกในการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีความบกพร่องทางการศึกษาในด้านต่างๆ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ที่อาจเกิดความเบื่อหน่าย ท้อถอยในการทำงานและในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี ยังมีประสบการณ์น้อย ยังต้องเรียนรู้ในลักษณะนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Deslea Konza (1998, pp. 53-54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนรู้รวมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการตอบสนองครั้งใหม่ : การตอบสนองต่อความท้าทาย พบว่า ด้านครูผู้สอน การดำเนินงานในสถานศึกษาที่สร้างความกดดันมากของแต่ละครู: หัวหน้ากลุ่มงานมักจะสร้างแรงกดดัน เริ่มตั้งแต่การทำงานของวันแรกในกลุ่มการวิจัยออสเตรเลียได้เปิดเผยอย่างสม่ำเสมอว่าครูจำนวนมาก ในขณะที่ปรัชญายอมรับความคิดที่มีความทนทานต่อการรวมของนักเรียนที่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความพิการทางปัญญาที่รุนแรงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยสภาพ ปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งได้ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ พบว่า

1.1 สภาพการดำเนินงานการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านปัญหาการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้รวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย

1.2 เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการเรียนรวม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

1. ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม
2. ศึกษาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนทั่วไปให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. ศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่องการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 8*. กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 8*. กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น.
- ปฐุมภาพร ล้อมลาย. (2555). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวมในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ*. ขอนแก่น: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แนวทางการร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ*. ขอนแก่น: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- สุรศักดิ์ เรือนงาม. (2555). *การศึกษาการบริหารการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Deslea Konza. (2008). *Inclusion of students with disabilities in new times : Responding to the challenge*. Edith Cowan University.